

Petri Cvnæi de Repvblica Hebræorum Libri III

Cunaeus, Petrus

Lvgd. Batavor., 1632

Cap. XIV. Addita religionibus majestas. Talmudicorum sententia de muro, qui adyta separabat. & cur is in templo secundo non restitutus. De custodiis templi. An rectè eas Maimonides esse ex lege ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-65527](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-65527)

DE REPUB. HEBR. 177
hominum, res insana, superstitio in-
valisset.

CAPVT XIV.

*Addita religionibus majestas. Talmudi-
corum sententia de muro, qui adyta se-
parabat. & cur is in templo secundo
non restitutus. De custodiis templi. An
rectè eas Maimonides esse ex lege tradi-
derit? Morbi crebri sacerdotum unde
fuerint?*

FVit illud à sapientissimo Salomone,
non ab seris nepotibus ejus, institu-
tum, ut discreta sacerdotum, Israelita-
rumque, & mulierum atria essent. Ita
provisum rectè est, ne religionem
commixtio fœdaret. Nam quod ipsis
sacerdotibus non penetrare in templi
intima licuit, sanè verò etiam id au-
genda majestatis fuit, cujus major est
ex occulto admiratio. Atque ante qui-
dem, cum inter Sanctum & Sanctum
Sanctorum murus quidam unius cu-
bitilatitudine steterisset, post cum ædem
secundam ii exstruerent, qui reversi
Babylone erant, dubitatum est qua
proportione, quove pacto spatium
ejus muri immissum in Sancta, inque
Sanctum Sanctorum fuisset: & cum
decidi ea res nequiret, vice muri duo
M
vela

vela oppansa sunt, inter quæ spatium cubiti interfuit. nam antea hercle duntaxat unum pependerit. Traditum id à Rabbi Mose Ægyptio est, in capite iv, in Halacha Beth Habbechira. Atque ex eo constat, quam scrupulosa eorum hominum religio fuerit. Sed ejus rei etiam alia documenta sunt. Ait ille idem magnus Rabbinus, semper Levitarum sacerdotumque vicenas quaternas stationes excubias nocturnas in æde sacra, & circum illam iniisse, non quod ab hoste grassatoribusve metus fuerit, sed uti honos religionibus esset. Leges autem illis præscriptæ ejusmodi fuere, ut sacerdotes intus, Levitæ foris custodirent; & illorum quidem tres, horum verò essent XXI stationes. Denique Levitæ totas noctes pervigilabant. at sacerdotibus somnum capere haud nefas fuit. Non culcitæ tamen, non tomenta mollem requiem illis fecerunt. dormiendum humi in solo erat; ut hoc illis commune fuerit cum Delphici Apollinis sacrificulis, qui à Callimacho perquam eleganter dicti sunt

*μηλεχέες ἱερῶν ποντες ἀσιγήτοι λέ-
γηται.*

Nos hæc, quæ de custodiis diximus, sero admodum, & labante republica, esse

esse instituta putamus, quo tempore
 multa alia sunt inventa, quorum nec
 vestigium antea, nec vola extiterat.
 Nam quod summus Rabbinus Agy-
 ptius testimonia quædam ex Pentateu-
 cho recitat, utique mendose facit.
 Quæ enim cunque in Numerorum ca-
 pite secundo & tertio edicta sunt de
 castrorum metatione, quam circum
 tabernaculum fieri in deserto oportuit,
 ea verò ad urbem Ierosolymam
 traducere, ubi sacris ceremoniisque
 tuta sedes fuit, magna imprudentia
 est. Quid quod post Babylonienſe exi-
 lium quindecim munera in templo ad-
 ministrata sunt, de queis Iudæorum
 reges antea, qui de Davidis familia fuê-
 re, nunquam cogitaverant? Ea me-
 morantur in Talmudis tractatu, qui
 Massehta Schekalin dicitur, in capi-
 te v. interque hæc fuit, cura tempo-
 rum solennium, aquarum, sortium,
 custodiarum, vestium, panum Pro-
 positionis, cortinarum, suffimenti
 conficiundi, & aliarum rerum, quas
 recensere pretium operæ non est. Fuit
 autem singulis præfectus quidam im-
 positus, quem *ממונה* appellabant:
 eratque sub nutu ejus ingens ministro-
 rum multitudo. Ait Maimonides mul-
 tis morbis obnoxios sacerdotes fuisse,

propterea quòd carnibus fere vescebantur, & leviter vestiti inter rem divinam amiculis lineis erant, quæ exuere toties, & sumere necesse habuère, quoties aut operationem intermittebant, aut redibant ad eam. tum & in pavimento stabant semper, neque sedere illis in toto atrio, in quo sacrificabant, fas fuit. Hinc languor, venarumque inflatio, & mille mala. Haud illud incitè dictum à Iuvenale est in causa plane simili,

--- varicosus fiet aruspex.

Igitur delecti sunt, qui publice sacerdotum curarent valetudinem. quibus præerat is, quem על החולים טונור appellabant. Sed de his hætenus. Cætera, quæ de templo præclare Talmudici tradiderunt, iis relinquimus, qui fortassis post nos aliquando hujus mellis reliquias persequentur. Duntaxat enim aliorum excitare ingenia volumus. Et jam illud à nobis, opinor, effectum est, omnes ut intelligant, permulta esse, quæ de rebus Iudaicis adhuc dici post eruditissimorum aliquot hominum commentationes possint.

C A P V T XV.

De Ierosolymæ & templi excidio. Quid Romanos ad rem atrocissimi exempli solis